

Ա.Վ. ԻՍՍԶԱԿՅԱՆ

Մ Ե Ծ Հ Ա Ղ Թ Ա Ն Ա Կ Ի Օ Ր Ը (9-ը մայիսի, 1945)

Մեր սուրը փառքով դրեցինք պատյան,—
Մեծ հաղթանակի օրն է ցնծալից:
Պարտվեց մահաշունչ ոտխը դաժան,
Երգեր են հորդում զվարթ սրտերից:

Հո՞ծ փողոցներում աղմուկ ու շառաչ,
Հոսում են մարդիկ ծափով, ծիծաղով,
Մի մարդ սեղան է բացել տան առաջ,
Լցրել թասերը ոսկեփայլ գինով:

Եվ անցորդներին կանչում է, խնդրում,—
Եղբայրներ, որդուս կենացը խմե՛նք:

Հերոս է որդիս, հաղթեց թշնամուն,
Ձեր որդիների կենացն էլ խմենք:
Խմում են խինդով, ցնծում երջանիկ,
Եվ զարկում նորից գավաթներն իրար:
Նրանց մեջ մի հայր ասում է մեղմիկ.—
Է՛ս էլ իմ որդու հանգստյան համար:
Գլխարկներն իսկույն հանում են նրանք,
Խոր ակնածանքով լոռում են մի պահ:
Խմում են անձայն զոհվածի համար
Եվ հեղում գինին սուրբ հացի վրա:
1945

ՍԻՎԱ ԿԱՊՈՒՏԻԿՅԱՆ

Տ Ա Ղ Վ Ե Ր Ա Դ Ա Ր Զ Ի

Մեր գորգերը՝ ձեր ճամփեքին,
մեր ծաղկունքը՝ ձեր ոտքի տակ,
Ու ձեր երթին, ոնց փառքի ջահ՝
արարատյան արև՝ ը բարկ,
Ձեր հաղթական վերադարձին՝
մեր երկինքը՝ հաղթականմար,
Դեպի հնոց երկիրն հայոց,
հայոց՝ քաջեր, բարո՛ւլ եկաք:

Ձեզ են գալի կարոտալի
հայոց հովերն ամեն կողմից,
Ձեզ են փարվում մանկույթ ընկեր,
ծանոթ գետերը ցնծալից:
Ձեզնով հպարտ, երախտապարտ՝
հայոց հողը ծաղկել նորից,
Ձեզ ճամփա՝ է բացել սիրով,
հարազատներ, բարո՛ւլ եկաք:

Տեսե՛ք, ձեր թուխ մանուկներն են
ձեր դեմ վազում՝ հովերի հետ,
Աղջիկների հալացքները
ձե՛զ են փնտրում երջանկավետ:
Վշտից ցամքած արցունքը մոր՝

խնդություներից դարձել է գետ,
Ձեր մայրերի աչքի՛ն երևել,
մոր գիրկը ձեր բարո՛ւլ եկաք...

Եկեք սրբենք այս չորս տարվա
փոշին հոգնած ձեր ոտքերի,
Ու համբուրենք սպիազարդ
ձեր թուխ ճակատը գինվորի:
Ձեզնի՛ց առնենք կարոտն՝ ընկած
հարազատի ու ընկերի,
Ա՛յս, ում հարկի տա՛լ էլ իջնեք՝
եղբա՛յրն եք մեր, բարո՛ւլ եկաք:

Սեղա՛ն բացեք, թող խառնվեն
վիշտ ու խնդում, արցունք ու երգ,
Մեր քաջերը կարոտե՛լ են
հայոց գինուն, գինի՛ բերեք:
Հաղթողների փառքի համար
յոթը գիշեր, յոթը ցերեկ
Թող զրնգա՛ն նվազ ու երգ,
հայոց՝ քաջեր, բարո՛ւլ եկաք...

1945

ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՎԱԿ

Խ Ա Ղ Ա Ղ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն

Խաղաղություն ամենքի՛ն և ամենո՛ւր,—
Այդ ենք միայն մենք աշխարհին կամե-
նում:

Խաղաղություն՝ ուր խաղողը քաղցրանա,
Որ նորատունկ այգին տա բերք ու բարիք:

Խաղաղություն՝ ուր աչիկներն իր բանա
Դաշտում մի տուղտ, օրորոցում՝ մի բալիկ,
Մի ծով ցորեն՝ գարնանային արտի մեջ,
Անգիր մի երգ՝ բանաստեղծի արտի մեջ,
Մի երեքնուկ՝ բացատի մեջ անտառի,
Անխոս մի սեր՝ արտի խորքում պատանի...